

Walker Evans Now and Then

Walker Evans. Now and Then

Comissari: David Company

Dates: Del 26 de febrer al 24 de maig de 2026

Adreça: Avinguda Litoral, 30 – 08005 Barcelona

Imatges en alta resolució:

<https://www.fundacionmapfre.org/media/IMAGENES-DE-PRENSA-WALKER-EVANS-3.zip>

Comunicació Fundación Mapfre

Alejandra Fernández Martínez

690.04.91.12

alejandra@fundacionmapfre.org

Imatge de la portada:

Walker Evans

Broadway, 1930

Còpia d'època de gelatina de plata

Col·lecció particular, San Francisco

© Walker Evans Archive, The Metropolitan Museum of Art.

DESTACAT

El fotògraf Walker Evans (San Louis, Missouri, 1903-New Haven, Connecticut, 1975) és una figura essencial de la fotografia moderna i un dels grans cronistes visuals dels Estats Units del segle XX. Les seves imatges, d'aparença senzilla però d'una profunda complexitat, retraten amb lucidesa la vida quotidiana, els paisatges urbans i les cares anònimes d'un país en transformació. Inscrit dins de l'estil documental, Evans va combinar una mirada directa i austera amb una curiositat inesgotable pels signes de la cultura popular que va dur-lo a definir tota una època i alhora qüestionar-la.

L'exposició *Walker Evans. Now and Then*, comissariada per David Campany, director creatiu de l'**International Center of Photography de Nova York**, proposa una extensa revisió de la seva obra i de la seva influència duradora en diverses generacions d'artistes. Reuneix fotografies i projectes clau que recorren tota la seva trajectòria —des dels autoretrats de la dècada del 1920 fins als experiments amb Polaroid dels anys setanta—, com també llibres i publicacions que reflecteixen la seva inesgotable capacitat d'observació. A través d'aquest conjunt, la mostra revela un creador que no solament va documentar el món que l'envoltava, sinó que també va promoure la reflexió sobre la funció de la fotografia i sobre com es percebia la realitat a través d'aquest mitjà.

BIOGRAFIA

Walker Evans va néixer l'any 1903 i va iniciar la seva carrera fotogràfica a finals de la dècada del 1920, després de formar-se a Nova York i París. Va consolidar un estil propi i la seva rellevància gràcies a projectes editorials, col·laboracions amb institucions com el Museum of Modern Art (MoMA) de Nova York o la seva participació en la Resettlement Administration, més endavant anomenada Farm Security Administration (FSA). En aquest context va documentar la vida rural als Estats Units en plena Gran Depressió i va crear un arxiu visual de gran impacte històric i social. El 1936 va emprendre amb l'escriptor James Agee un projecte sobre els arrendataris cotoners del sud, que anys després es va convertir en un llibre influent titulat *Let Us Now Praise Famous Men*.

L'any 1938, el MoMA va dedicar-li una exposició individual i va publicar ***American Photographs***, una fita en la definició del llenguatge documental modern. Aquell mateix any Evans va iniciar la seva famosa sèrie de retrats de passatgers al metro de Nova York, realitzada de manera directa i discreta i que va suposar una renovació estètica en la fotografia urbana.

Des de la dècada del 1940 fins a principis dels anys setanta va mantenir una intensa activitat a la revista ***Fortune***, va publicar diversos fotoassaigs, va experimentar amb el color i va participar en exposicions retrospectives que van consolidar el seu prestigi. El 1965 va iniciar una etapa com a professor a la Universitat de Yale, on va formular el seu concepte de «documental líric», combinant rigor formal i sensibilitat poètica.

En els seus darrers anys va continuar explorant noves tècniques —com la càmera Polaroid SX-70— i revisitant llocs emblemàtics del seu treball. En morir, l'abril del 1975,

va deixar un llegat que es manté com una referència fonamental en la història de la fotografia documental i en la representació visual de la identitat estatunidenca.

CLAUS

Els signes de la ciutat

Walker Evans va destacar per incorporar de manera conscient i sistemàtica tota mena de signes urbans en les seves fotografies —des de sofisticats rètols comercials fins a cartells fets a mà, tanques publicitàries i aparadors—, a diferència d'altres fotògrafs de la seva generació, que els excloïen en nom d'una suposada puresa estètica. Evans considerava que aquests signes eren un reflex de la societat i els seus valors; en aquest sentit, el seu treball es relaciona amb corrents artístics com l'art pop i el postmodernisme. Les seves imatges de senyals i rètols no solament exploren la relació entre la paraula i la imatge, sinó que també qüestionen el paper de la fotografia com a art, document i eina comercial, remarcant la necessitat de diàleg entre la fotografia i la cultura popular.

Gent anònima, llocs anònims

Walker Evans no va mostrar cap interès a retratar celebritats; més aviat al contrari, sempre li van interessar les persones anònimes que trobava al carrer o al metro. Feia aquests retrats amb una càmera lleugera, prioritzant l'espontaneïtat de figures aïllades, multituds, escenes de platja o obrers en plena feina. Així, la simplicitat que ell considerava essencial en la fotografia es reflecteix també en les motius que triava: una fotografia distant, directa, senzilla, amb una composició acurada, però profundament lírica.

La tradició i la modernitat urbana

Walker Evans estava convençut que els trets distintius més autèntics de cada societat es manifestaven a les petites poblacions més que no pas a les grans ciutats, que tendien a difuminar les característiques i peculiaritats de l'individu. Aquest element d'exaltació del que és popular i autòcton enfront de la serialització de les grans indústries típiques de les grans ciutats i metròpolis és central en la cultura estatunidenca. Algunes de les millors i més celebrades fotografies d'Evans sorgeixen d'aquesta idea, que ofereix com a resultat imatges d'estacions i trens de petites localitats, edificacions de fusta, botigues de queviures i benzineres de tota la vida o objectes típics, com ara unes antigues alicates, balancins o boques d'incendi vermelles.

L'EXPOSICIÓ

El 2009 Fundació Mapfre va iniciar la seva programació de fotografia amb una retrospectiva dedicada a Walker Evans. Disset anys després, la institució es complau a presentar una nova exposició centrada en aquesta figura fonamental per al desenvolupament del mitjà fotogràfic. Un dels trets que fan rellevant l'obra d'Evans, i que sens dubte ha contribuït a convertir-lo en una de les personalitats més influents en el panorama internacional, és la seva actitud reflexiva a l'hora de fotografiar. Aquesta

manera de fer el distanciava d'una fotografia teatral o tendent a l'artifici, en favor d'una aproximació sincera, analítica i profundament lírica al mitjà.

Interessat des de jove per l'escriptura, Walker Evans va iniciar-se en la fotografia a la dècada del 1920, després d'una estada a París, i al llarg de la seva dilatada carrera, que es va estendre durant més de cinquanta anys, va fer algunes de les fotografies més reconegudes del mitjà. **Va tocar diversos temes, des d'instantànies furtives de carrer fins a estudis meticulosos i precisos d'arquitectura, tot i que les seves imatges més conegudes són les que va fer al sud dels Estats Units a partir del 1930.** Evans també va incorporar nous avenços artístics i tècnics, i al final de la seva vida va explorar les possibilitats que oferia la càmera Polaroid. El que va unificar tota la seva producció va ser el seu interès profund i la seva estima per l'aspecte i l'essència de la vida quotidiana en una societat cada vegada més obsessionada per la novetat i la immediatesa.

Evans continua sent, fins i tot avui dia, un dels fotògrafs més rellevants i influents del segle XX. Amb un estil senzill i alhora analític, la seva manera de fotografiar, amb la màxima cura i amb composicions gairebé perfectes però sense rigidesa, ha atret innumbrables seguidors. A més de ser un fotògraf extraordinari, va ser també editor, escriptor i dissenyador, i va precisar de quina manera havia d'arribar al públic la seva obra per mitjà de revistes, llibres i exposicions involucrant-s'hi personalment.

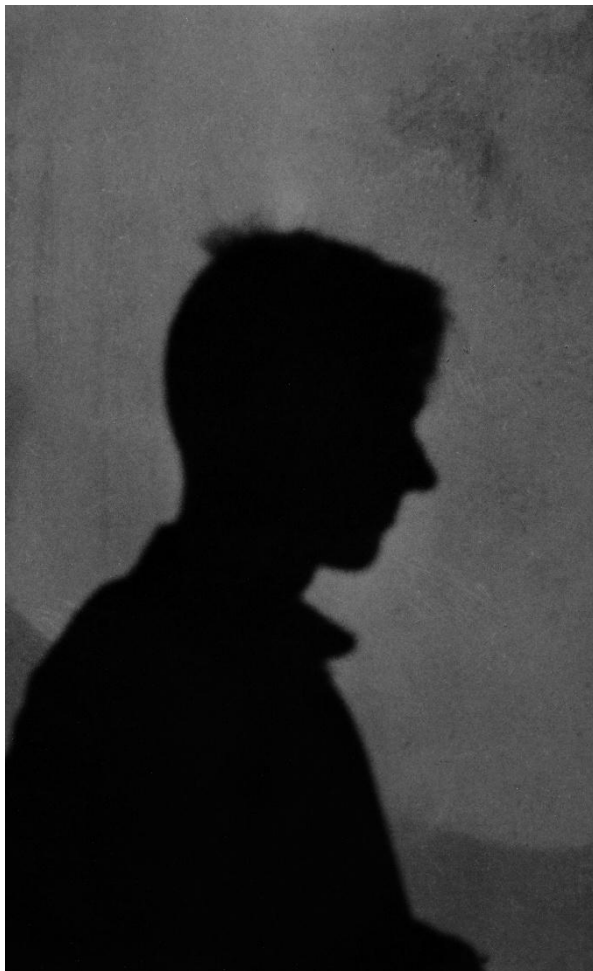
L'exposició ***Walker Evans. Now and Then***, formada per 231 obres, entre les quals fotografies i publicacions, s'organitza temàticament a través de dotze seccions, la qual cosa facilita contemplar la diversitat de temes i d'enfocaments de l'artista, com també la seva resistència als excessos i a la superficialitat d'una gran part de la cultura nord-americana. A més a més, es presenta la seva obra en color, que no és tan coneguda pel públic.

Un jove modern

L'arquitectura del segle XIX

Fascinat per la literatura, atès que de jove volia ser escriptor, Walker Evans va passar una bona part de l'any 1926 a París, estudiant a la Universitat de la Sorbona. Admirador d'alguns dels més cèlebres literats com Charles Baudelaire o Gustave Flaubert, i d'autors contemporanis com James Joyce o Blaise Cendrars, quan va tornar als Estats Units va començar a prendre's seriosament la fotografia. Coneixia les imatges urbanes de Ralph Steiner, Charles Sheeler, Berenice Abbott i, en especial, Paul Strand. Familiaritzat a més amb el moviment de la Nova Visió en la fotografia europea i entusiasta de les formes modernes, sobretot en arquitectura, va publicar un portafolis a la revista *The Architectural Record*. Després de la crisi financera d'octubre del 1929, l'artista va decidir reflectir en el seu treball la vida dels habitants de la ciutat.

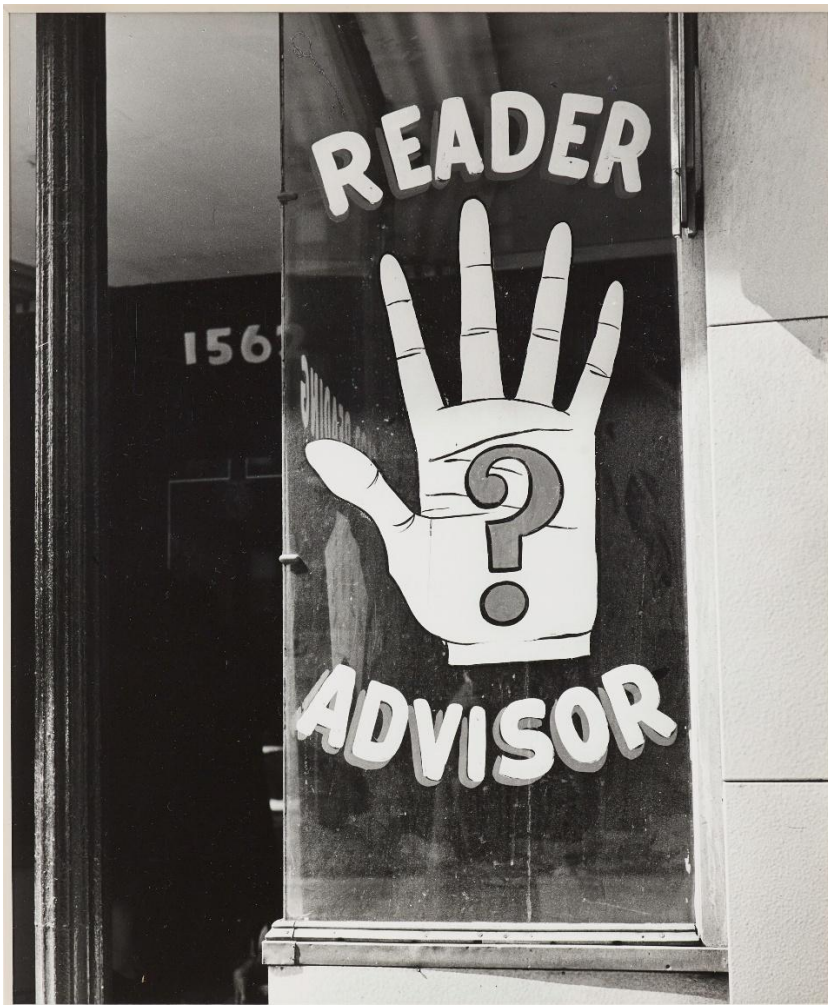
A partir del 1931 Evans va fotografiar per encàrrec nombroses cases victorianes i els entorns, unes imatges que es van exposar al recentment inaugurat Museum of Modern Art (MoMA) de Nova York. Tot i que aquelles imatges posaven més l'accent en l'arquitectura, al comunicat de premsa es lloava la perfecció de les imatges, en què Evans va posar en valor la seva predilecció per les formes vernacles en risc de desaparèixer pel progrés de la societat de masses.

Walker Evans
[*Shadow Self-portrait, Juan-les-Pins, France*],
1927
[Autoretrat en ombra, Juan-les-Pins, França]
Còpia d'època de gelatina de plata
Col·lecció particular, San Francisco
© Walker Evans Archive, The Metropolitan
Museum of Art.

Signes d'imatges, imatges de signes

Rètols comercials, cartells fets artesanalment, senyals d'orientació a la ciutat, tanques publicitàries, pòsters i aparadors protagonitzaven una vegada i una altra el treball de Walker Evans, que semblava fascinat per uns signes que tenien la capacitat de revelar diferents aspectes de la societat i dels valors sobre els quals s'erigia. Una semiòtica que, a les imatges d'Evans, qüestiona el mitjà fotogràfic mateix com a forma de representació, alhora que difumina els límits entre paraula i imatge. Tal com assenyala David Company, comissari de l'exposició, Evans ho va entendre ben aviat: es tracta de fotografies que poden ser art, però que són també instruments per crear una documentació funcional concreta i, malgrat les seves aspiracions estètiques, sempre haurien de conviure amb el seu paper dins de la cultura popular.

Walker Evans

Gypsy Shopfront, 1562 Third Avenue, 1962

[Aparador d'una botiga d'endevinació, al 1562 de la Tercera Avinguda]

Còpia d'època de gelatina de plata

Col·lecció particular, San Francisco

© Walker Evans Archive, The Metropolitan Museum of Art.

Cuba

En 1933, Walker Evans va rebre l'encàrrec de viatjar a l'Havana per documentar la situació que s'hi vivia sota el règim de Gerardo Machado, en el context del llibre de Carleton Beals *The Crime of Cuba*. Beals era un periodista compromès amb la denúncia de la corrupció del règim cubà amb la complicitat estatunidenca. Tot i que Evans tenia una clara consciència política, les seves fotografies es distancien de la retòrica de Beals i ofereixen una visió més matisada i complexa de la vida als carrers de l'illa. El seu enfocament autocrític genera imatges difícils de classificar, que oscil·len entre la mirada d'un turista atent i la d'un cronista sensible a les tensions socials del moment.

Anònim i incògnit

Walker Evans va iniciar-se en el món de la fotografia en un període en què l'anonimat es convertia en un element essencial de la modernitat. Els seus primers retrats de carrer, influenciats per Eugène Atget i August Sander, captaven figures anònimes i espontànies en entorns urbans. Evans va explorar la representació d'individus en la multitud, reflectint la vigilància creixent i l'omnipresència de la fotografia en la vida quotidiana. Arran d'aquesta experiència va qüestionar-se els judicis superficials basats en l'aparença, de manera que, a través de textos i de reportatges com «Labor Anonymous» (Treballadors anònims, 1946) i «The Unposed Portrait» (El retrat no posat, 1962), publicats a les revistes *Fortune* i *Harper's Bazaar* respectivament, convidava a reflexionar sobre els límits de la fotografia com a mitjà de representació.

Walker Evans
42nd Street, 1929
[Carrer 42]
Còpia d'època de gelatina de plata
Col·lecció particular, San Francisco
© Walker Evans Archive, The Metropolitan Museum of Art.

La cultura de l'automòbil

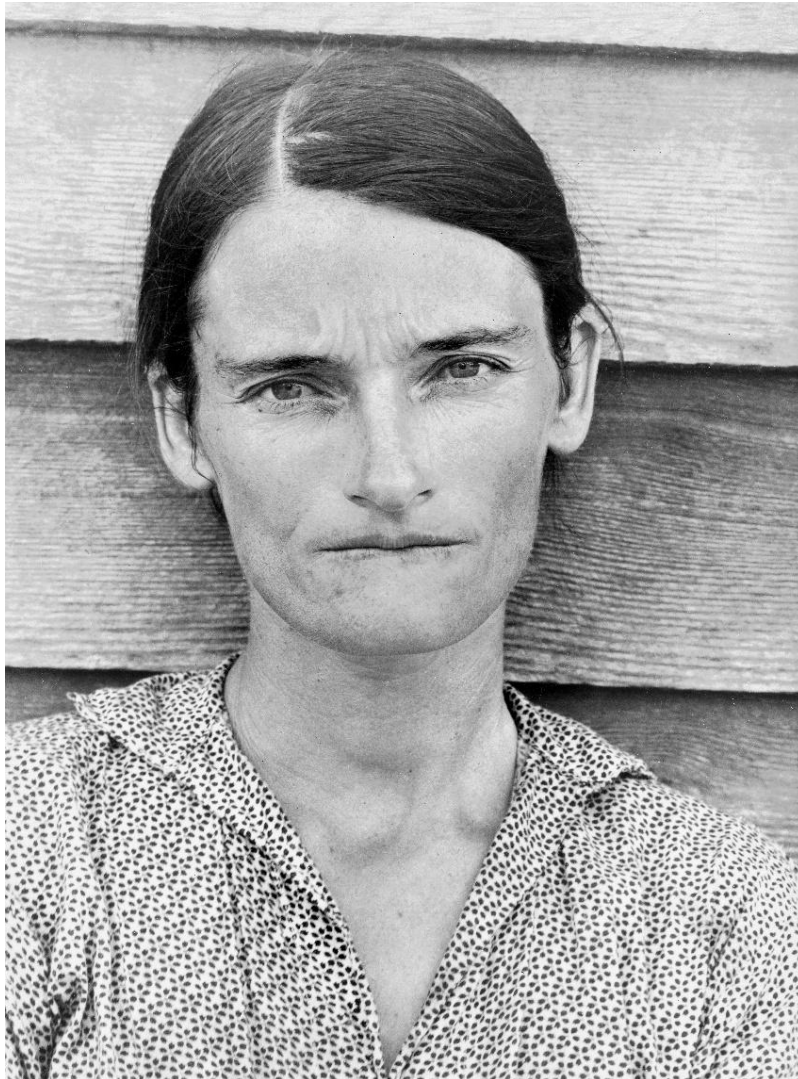
En els primers trenta anys del segle XX, el nombre d'automòbils que circulava pels Estats Units va augmentar de manera exponencial, la qual cosa va ocasionar una transformació profunda del paisatge i de la societat. Vora les carreteres van proliferar tanques publicitàries, benzineres i motels, i les ciutats i els pobles es van anar adaptant a l'automòbil. Walker Evans depenia del cotxe per a les fotografies que feia fora de Nova York, però tenia una visió ambivalent sobre l'impacte social d'aquest mitjà de locomoció: la publicitat exaltava amb optimisme els beneficis de la mobilitat, mentre que els residus i la degradació que generaven els cotxes quedaven fora de la vista del públic. Però Evans sí que va documentar aquella situació al llarg de tota la seva trajectòria, com es pot comprovar al seu fotoassaig «The Auto Junkyard» (El desballestament, 1962) o a les seves Polaroids de la dècada del 1970, quan va fotografiar cotxes i camions rovellats en camps plens de ferralla.

Walker Evans
Parked Car, Small Town Main Street, 1932
[Cotxe aparcant, carrer principal d'una petita ciutat]
Còpia de gelatina de plata
Col·lecció particular, San Francisco
© Walker Evans Archive, The Metropolitan Museum of Art.

Tres famílies d'arrendataris agrícoles

Algunes de les imatges més emblemàtiques de Walker Evans són les que va fer l'estiu del 1936 a famílies d'arrendataris agrícoles al sud dels Estats Units. Inicialment es tractava d'un encàrrec de *Fortune* a l'escriptor James Agee, però la revista no va arribar a publicar ni el text ni les imatges. Després de conèixer amb aquelles famílies durant l'estiu, Evans i Agee van decidir donar al projecte la forma d'un llibre: hi inclourien una seqüència de trenta-una imatges separades del text i sense peus de foto. Aquesta manera de separar la imatge i la paraula era contrària a les pràctiques documentals del moment, però les fotografies del llibre que en va resultar, *Let Us Now Praise Famous Men*, publicat el 1941, han passat a la posteritat com unes de les més cèlebres d'aquella època. Són fotografies alienes a l'anècdota, fetes amb un enfocament estoic i fins i tot inescrutable, associatiu i alhora antinarratiu, tal com les descriu David Company.

Walker Evans
*Alabama Tenant Farmer
Wife (Allie Mae Burroughs,
Hale County, Alabama),
1936*

*[Esposa d'un arrendatari
agrícola d'Alabama (Allie
Mae Burroughs, comtat de
Hale, Alabama)]*

*Còpia d'època de gelatina
de plata*

*Col·lecció particular, San
Francisco*

© Walker Evans Archive,
The Metropolitan Museum of
Art.

Chicago

Petites ciutats i barris

Missatge des de l'interior

El mes de febrer de 1947 la revista *Fortune* va publicar l'assaig fotogràfic «Chicago: A Camera Exploration» [Chicago: exploració fotogràfica], deu pàgines de retrats de carrer i d'arquitectura de la ciutat que van permetre Evans de fer un estudi indirecte de la societat. Aquest treball, en què, com ell mateix va escriure, mostrava una ciutat que «es descompon, com en tot el que fa, de manera espectacular i ràpida», va ser el més important que havia fet fins aleshores per a una revista i va donar-li les claus per a futurs projectes en la mateixa línia.

Malgrat que havia fet fotografies tant a Nova York com a Chicago, Evans estava convençut que eren les petites poblacions i els barris que oferien la imatge més autèntica i precisa del país. En aquestes petites localitats, allunyades del frenètic progrés modern, l'artista podia trobar i retratar objectes típics que perduren en el temps.

Walker Evans
West Virginia Living Room, 1935
[Sala d'estar de Virgínia Occidental]
Còpia de gelatina de plata
Col·lecció particular, San Francisco
© Walker Evans Archive, The Metropolitan Museum of Art.

Escultura africana: un art de la documentació

El 1935, el Museum of Modern Art (MoMA) de Nova York va encarregar a Walker Evans que documentés gairebé cinc-centes escultures africanes que havia reunit per a una exposició d'art africà. Va fotografiar-les individualment al museu mateix, amb tècniques d'il·luminació que en ressaltaven l'aspecte factual, i les imatges es van fer servir per a materials didàctics i per a una exposició itinerant. El catàleg de la mostra que en va resultar va ser un intent d'anàlisi seriosa de les peces, que s'allunyava de les visions simplistes i exotistes predominants en l'art modern europeu. Aquest treball cal emmarcar-lo en el context d'altres encàrrecs previs, com ara les fotografies d'arquitectura victoriana, la documentació d'art popular i els murals polítics a Nova York.

Dissenys vernacles, objectes comuns

Walker Evans va tractar amb cautela els efectes de la modernitat i la modernització — en les seves dimensions econòmica, política, social i estètica— centrant-se en objectes i escenes que es resistien a aquests processos o que estaven a punt de sucumbir-hi. Els títols dels seus fotoassaigs per a la revista *Fortune* reflecteixen una visió crítica envers el que era nou i una preocupació per allò que es perdia quan avançava el progrés, la qual cosa no implicava, tot i que podria semblar-ho, una mirada sentimental cap al passat, sinó més aviat una gran estima pels objectes de qualitat.

Walker Evans
Chain-nose Pliers, 1955
[Alicates de punta fina]
Còpia de gelatina de plata
Col·lecció particular, San Francisco
© Walker Evans Archive, The Metropolitan
Museum of Art.

CATÀLEG

El catàleg que acompanya aquesta mostra reproduceix totes les fotografies exposades. Inclou també assaigs de **David Company, que n'és el comissari, d'Stephanie LaCava i de Sara Ickow**, a més d'alguns dels textos que va escriure Walker Evans per a les revistes amb les quals va col·laborar i que il·lustrava amb les seves imatges.

El catàleg, editat en català i castellà per Fundació Mapfre, es completa amb una coedició en anglès publicada per Thames and Hudson.

ART EN DIGITAL

Art a Digital va néixer amb la intenció de convidar el públic a apropar-se a les exposicions de la Fundació des de perspectives no habituals de la mà d'un ampli i divers conjunt de convidats: els mateixos artistes, comissaris de les exposicions, joves creadors de diferents àmbits de la cultura (arts plàstiques, fotografia, còmic, música...), professors, crítics, historiadors, escrits.

En aquest cas la protagonista de la nostra peça d'Art a Digital és Marta Mas.

CICLE CONVIDATS KBr

Walker Evans. Now and Then per David Company

Amb motiu de l'exposició, el comissari de la mostra abordarà els elements clau de la vida i l'obra del fotògraf nord-americà que estructuraran l'exposició.

Horari: 19 hores

Presencial (Auditori KBr i Online)

Traducció simultània

COL·LEGIS I FAMÍLIES

En un món envaït pels estímuls visuals, en què diàriament rebem i creem constantment imatges, el programa Quan la Fotografia és Art està concebut per dotar nens i joves d'un senzill però sòlid conjunt de coneixements amb què:

- Reconèixer la múltiple naturalesa de la imatge
- Assimilar els conceptes bàsics per identificar-ne i apreciar-ne els valors artístics.
- Utilitzar la fotografia com a eina per expressar –i compartir– emocions i idees.

- Proporcionar les nocions essencials per analitzar el sentit de les imatges i poder així desenvolupar-se amb criteri a l'hora de rebre-les i generar-les.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

KBr Fundación Mapfre

Avinguda Litoral, 30 – 08005 Barcelona

infokbr@fundacionmapfre.org

Telf: +34 93 272 31 80

Facebook -fundacionmapfre cultura

Instagram- @kbrfmapfre

X- @kbrfmapfre

Horari general:

Dilluns (excepte festius): Tancat

1 octubre – 31 març:

Dimarts a diumenges (i festius): 11.00 – 19.00 h

1 abril – 30 setembre:

Dimarts a diumenges (i festius): 11.00 – 20.00 h

Últim accés: 30 minuts abans del tancament

Entrades

General: 5 € Reduïda: 3 €

Gratuïta: dimarts (excepte festius)

Audioguies

Disponibles en espanyol, català i anglès. Format en línia, accessible a través del mòbil sense descàrregues ni instal·lacions.

Inclusa en l'entrada individual. Més informació en la secció «Entrades».

Visita comentada (servei de mediació)

Fins al 31 de març

Dimecres i dijous: 16–19 h

Divendres i dissabtes: 12–14 h, 16–19 h

Diumenges i festius: 12–14 h

A partir de l'1 d'abril

Dimecres i dijous: 17–20 h

Divendres i dissabtes: 12–14 h, 17–20 h

Diumenges i festius: 12–14 h